

ORDONANȚĂ nr. 42 din 29 ianuarie 2004

privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor**))

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 94 din 31 ianuarie 2004

Data intrării în vigoare : 31 ianuarie 2004

Forma actualizată valabilă la data de : 9 august 2018

În temeiul [art. 108 din Constituția României, republicată](#), și al [art. 1 pct. III.1 din Legea nr. 559/2003](#) privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Apărarea sănătății animalelor, protecția animalelor, prevenirea transmiterii de boli de la animale la om, siguranța alimentelor de origine animală destinate consumului uman, salubritatea furajelor pentru animale și protecția mediului, în raport cu creșterea animalelor, constituie o problemă de stat și o îndatorire pentru toți locuitorii țării.

ART. 2

Persoanele fizice și persoanele juridice proprietare sau deținătoare de animale vii ori material germinativ de origine animală, cele care produc, depozitează, colectează, transportă, procesează, intermediază, pun pe piață, importa, exporta sau comercializează animale vii ori material germinativ de origine animală, produse și subproduse de origine animală, produse medicinale veterinare, deșeuri, subproduse de origine animală care nu sunt destinate consumului uman sau agenți patogeni de origine animală, produse și materii utilizate în nutriția animalelor ori alte materii și produse ce pot influența starea de sănătate a animalelor răspund pentru aplicarea și respectarea întocmai a prevederilor legislației sanitar-veterinare, în vederea asigurării și garantării sănătății animalelor, a sănătății publice, protecției animalelor, protecției mediului și a siguranței alimentelor.

ART. 3

Statul sprijină activitatea de apărare a sănătății animalelor, de supraveghere, prevenire și control al bolilor ce se pot transmite de la animale la om, prin asigurarea cadrului instituțional și juridic, a resurselor financiare, a bazei tehnico-materiale necesare pentru desfășurarea în condiții optime a activităților din domeniul sanitar-veterinar.

CAP. II

Organizarea și funcționarea serviciilor sanitar-veterinare

ART. 4

Serviciile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor se organizează și funcționează ca sistem veterinar unic și sunt structurate astfel:

- a) servicii de stat - publice - sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor;
- b) activități sanitar-veterinare de liberă practică

ART. 5

Serviciile sanitar-veterinare de stat se organizează după o concepție unitară, în sistem piramidal al fluxului de comandă, pe principiul teritorial, ca sector distinct și autonom, având următoarea structura:

a) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, denumita în continuare Autoritatea, este autoritatea centrală sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor, care coordonează tehnic și administrativ întreaga activitate a serviciilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, organizează și controlează efectuarea activităților publice sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor;

b) institutele veterinare, autorități de referință la nivel național pentru domeniile de competență specifice acestora, cu personalitate juridică, în subordinea Autorității;

c) direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, autorități sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București, cu personalitate juridică, în subordinea Autorității, care se înființează prin reorganizarea direcțiilor sanitare veterinare județene și a municipiului București, servicii publice descentralizate care funcționează în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

d) posturile de inspecție la frontieră și circumscripțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor oficiale, fără personalitate juridică, organizate în structura direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.

ART. 6

(1) Autoritatea se înființează prin reorganizarea Agenției Române pentru Siguranța Alimentelor, a Agenției Naționale Sanitare Veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor servicii care funcționează în structura Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(2) Unitățile care funcționează în subordinea Autorității sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Autoritatea preia drepturile, obligațiile, competențele, personalul și resursele financiare ale Agenției Naționale Sanitare Veterinare și ale Agenției Române pentru Siguranța Alimentelor.

ART. 6¹

Abrogat.

ART. 6²

Autoritatea are drept scop:

a) apărarea sănătății animalelor, protecția animalelor, prevenirea transmiterii de boli de la animale la om, siguranța alimentelor de origine animală destinate consumului uman, salubritatea furajelor pentru animale și protecția mediului, în raport cu creșterea animalelor, identificarea și înregistrarea animalelor, cu excepția ecvinelor;

b) realizarea siguranței alimentelor, de la producerea materiilor prime până la distribuirea alimentelor către consumator.

ART. 6³

Autoritatea are următoarele atribuții principale:

a) organizează serviciile sanitar-veterinare de stat și stabilește necesitățile de finanțare ale acestora;

b) organizează activitățile sanitar-veterinare publice pe întregul teritoriu al țării, după o concepție unitară, pentru asigurarea sănătății animalelor, a sănătății publice, protecției animalelor, protecției mediului și a siguranței alimentelor;

c) stabilește atribuțiile și responsabilitățile serviciilor sanitar-veterinare de stat;

d) elaborează și promovează, în colaborare cu alte autorități abilitate implicate, cadrul legal în domeniul siguranței și calității alimentelor;

e) participă la activitatea de standardizare, gradare și calificare a produselor alimentare;

f) organizează activitatea în domeniul siguranței și calității alimentelor, în colaborare cu alte autorități abilitate implicate, conform limitelor de competență legale;

g) realizează, în colaborare cu alte autorități abilitate implicate, sistemul de analiză, gestionare și comunicare a riscului în domeniul siguranței și calității alimentelor;

h) emite avize științifice și acorda asistență tehnică și științifică privind legislația națională și comunitară în domeniile care au o influență directă sau indirectă asupra siguranței alimentelor și a hranei pentru animale. Furnizează informații independente referitoare la toate problemele din aceste domenii și comunica riscurile;

i) contribuie la realizarea unui nivel ridicat de protecție a vieții și sănătății umane, ținând seama de sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și protecția mediului;

j) colectează și analizează datele pentru a permite caracterizarea și monitorizarea riscurilor care au o influență directă sau indirectă asupra siguranței alimentelor și în domeniul hranei pentru animale;

k) acorda consultanța științifică și asistență tehnică și științifică privind nutriția umană, ținând seama de prevederile legislației naționale și comunitare, emite avize științifice cu privire la probleme legate de sănătatea și bunăstarea animalelor și sănătatea plantelor, precum și avize științifice privind produsele, altele decât alimentele și hrană pentru animale, în legătură cu organismele modificate genetic, astfel cum sunt definite prin Ordonanța Guvernului nr. 49/2000 privind regimul de obținere, testare, utilizare și comercializare a organismelor modificate genetic prin tehnicile biotehnologiei moderne, precum și a produselor rezultate din acestea, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 214/2002;

l) emite avize științifice care servesc drept baza științifică pentru elaborarea și adoptarea de măsuri în domeniile ce privesc obiectul sau de activitate;

m) elaborează proiecte de acte normative în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice.

n) identifică necesitățile de cercetare pentru soluționarea unor aspecte tehnice privind domeniile de competență ale serviciilor publice sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor;

o) finanțează, coordonează, monitorizează și controlează activitatea de cercetare-dezvoltare efectuată de către unitățile din subordine, cu respectarea prevederilor legale din domeniul cercetării și al proprietății intelectuale, în scopul creșterii nivelului de protecție a vieții și sănătății umane, a sănătății și bunăstării animalelor, a siguranței alimentelor, a sănătății plantelor și a protecției mediului.

ART. 6⁴

(1) Autoritatea funcționează în cooperare cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, precum și cu celelalte autorități naționale ce au competente executive în domeniul siguranței alimentelor.

(2) Autoritatea cooperează cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, cu instituțiile similare comunitare și din statele membre, precum și cu instituțiile similare internaționale.

(3) Autoritatea reglementează în mod unitar, cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, sistemele de asigurări din domeniile sanitar-veterinar și al siguranței alimentelor.

ART. 6⁵

(1) În îndeplinirea atribuțiilor sale Autoritatea constituie structura de contact cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară și acționează pe baza de autonomie funcțională și decizională conform angajamentelor asumate de România.

(2) În cadrul Autorității funcționează Secretariatul operațional pentru Codex Alimentarius, condus de președintele Autorității.

ART. 6⁶

(1) Autoritatea este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, medic veterinar, și de 3 vicepreședinți, din care minimum 2 medici veterinari, cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului, pentru o perioadă de 5 ani.

(2) În exercitarea atribuțiilor care îi revin președintele emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(3) Președintele este sprijinit în activitatea sa de un consiliu științific și un consiliu consultativ, fără personalitate juridică.

(4) Președintele Autorității este ordonator principal de credite.

(5) Președintele Autorității poate solicita, prin ordin, personalului care deține funcții publice de conducere din cadrul Autorității și al unităților din subordinea acesteia, în exercitarea funcției, și numai raportat la specificul activității desfășurate de aceștia privind gestionarea informațiilor clasificate conform legislației specifice în vigoare să dețină certificat de securitate, respectiv autorizație de acces la informații clasificate.

(6) Pentru ocuparea posturilor aferente funcțiilor publice de conducere prevăzute la alin. (5) președintele Autorității dispune, prin ordin, obținerea de către instituția publică, în condițiile legii, a avizului pozitiv privind acordarea certificatului de securitate, respectiv a autorizației de acces la informații

clasificate numai în cazurile în care specificul activității desfășurate de aceștia include gestionarea informațiilor clasificate conform legislației specifice în vigoare.

ART. 6⁷

Secretarul general al Autorității este numit prin decizie a primului-ministru. Atribuțiile sale sunt stabilite prin ordin al președintelui Autorității.

ART. 6⁸

(1) Consiliul științific este format din minimum 7 personalități recunoscute în domeniile de competență ale Autorității.

(2) Componența și regulamentul de organizare și funcționare ale Consiliului științific se aprobă prin ordin al președintelui, în termen de 15 zile de la numirea acestuia.

ART. 6⁹

(1) Consiliul consultativ este format din reprezentanți ai ministerelor, ai altor autorități ale administrației publice competente în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor și reprezentanți ai societății civile.

(2) Consiliul consultativ este prezidat de președintele Autorității.

(3) Componența și regulamentul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ se aprobă prin ordin al președintelui, în termen de 15 zile de la numirea acestuia.

(4) Membrii Consiliului științific beneficiază de o indemnizație de participare de maximum 20% din indemnizația brută a președintelui Autorității.

ART. 6¹⁰

Membrii Comitetului pentru Produse Medicinale Veterinare, care funcționează pe lângă Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar, beneficiază de o indemnizație de participare la ședințe echivalentă cu 20% din salariul brut al directorului institutului, precum și de rambursarea cheltuielilor de deplasare și cazare.

ART. 7

Abrogat.

ART. 7¹

(1) Autoritatea își desfășoară activitatea conform principiilor independentei, transparenței, confidențialității, accesului la documente și informații în condițiile legii.

(2) Autoritatea prezintă anual Guvernului un raport privind activitatea desfășurată, care include bilanțul rezultatelor.

ART. 8

(1) Medicii veterinari oficiali sunt medicii veterinari din cadrul Autorității, institutelor veterinare și direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București.

(2) Medicii veterinari care își desfășoară activitatea în structura altor ministere au atribuții și competente de medic veterinar oficial și pot fi trecuți, cu acordul părților, în structura Autorității.

CAP. III

Atribuții și competente ale serviciilor sanitar-veterinare de stat

ART. 9

Domeniile de competență ale serviciilor sanitar-veterinare de stat sunt:

- a) stabilirea obligațiilor și responsabilităților persoanelor fizice și juridice în domeniul sanitar-veterinar;
- b) stabilirea obligațiilor și responsabilităților instituțiilor și organelor administrației publice în domeniul sanitar-veterinar;
- c) autorizarea, omologarea și acreditarea în domeniul sanitar-veterinar;
- d) sistemul informatic sanitar-veterinar național;
- e) autoevaluarea serviciilor sanitar-veterinare;
- f) definirea termenilor tehnici utilizați în domeniul sanitar-veterinar, prevăzuți în anexa nr. 1;
- g) sănătatea animalelor: calificarea statusului de sănătate a animalelor, certificarea sanitar-veterinară, măsurile de protecție, notificarea veterinară, declararea bolilor, controlul bolilor la animale și prevenirea transmiterii acestora de la animale la om;
- h) sănătatea publică veterinară;
- i) identificarea și înregistrarea animalelor, cu excepția ecvinelor;
- j) stabilirea cerințelor sanitar-veterinare și controlul producerii, mișcării interne, punerii pe piață, comerțului, importului, tranzitului și exportului de animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar;
- k) nutriția animalelor, furajele medicamentate și aditivii furajeri;
- l) stabilirea cerințelor sanitar-veterinare pentru protecția și bunăstarea animalelor și controlul aplicării acestora;
- m) inspecția și controalele sanitar-veterinare;
- n) cerințele sanitar-veterinare pentru activitatea de reproducție a animalelor;
- o) stabilirea cheltuielilor în domeniul sanitar-veterinar;
- p) elaborarea și punerea în aplicare a sistemului de instruire în domeniul sanitar-veterinar;
- q) stabilirea necesităților de investiții și dotare în domeniul sanitar-veterinar.

ART. 10

Autoritatea are următoarele atribuții:

- a) organizează activitățile sanitar-veterinare publice pe întregul teritoriu al țării, după o concepție unitară, pentru asigurarea sănătății animalelor, a sănătății publice, protecției animalelor, protecției mediului și a siguranței alimentelor;
- b) elaborează norme sanitar-veterinare care se aprobă prin ordin al președintelui Autorității, pentru domeniile de competență ale serviciilor sanitar-veterinare, unice și obligatorii pentru persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 2;
- c) controlează aplicarea normelor sanitar-veterinare;

- d) stabilește responsabilitățile generale ale medicilor veterinari;
- e) stabilește drepturile și obligațiile medicilor veterinari oficiali;
- f) stabilește drepturile și obligațiile medicilor veterinari de liberă practică împuterniciți pentru efectuarea unor activități sanitar-veterinare publice;
- g) elaborează, negociază și semnează documente tehnice bilaterale în domeniul sanitar-veterinar și al siguranței alimentelor încheiate la nivel departamental, tratate internaționale sau alte documente care cad sub incidența Legii nr. 590/2003 privind tratatele, în domeniile de competență ale Autorității;
- h) împreună cu Ministerul Sănătății răspunde de organizarea și aplicarea măsurilor necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor comune omului și animalelor, precum și pentru siguranța alimentelor de origine animală;
- i) organizează, coordonează, gestionează și controlează activitatea privind identificarea și înregistrarea animalelor, cu excepția ecvinelor;
- j) organizează, coordonează, gestionează și controlează activitatea posturilor de inspecție la frontieră;
- k) organizează și asigură funcționarea sistemului informatic sanitar-veterinar național și conectarea acestuia la sistemul informatic sanitar-veterinar al Uniunii Europene;
- l) elaborează regulamentele de organizare și funcționare ale serviciilor sanitar-veterinare de stat și stabilește atribuțiile și responsabilitățile acestora;
- m) organizează și controlează activitățile sanitar-veterinare publice efectuate de medicii veterinari de liberă practică împuterniciți;
- n) stabilește cerințele sanitar-veterinare;
- o) elaborează programele naționale în domeniul sanitar-veterinar, aprobate prin ordin al președintelui Autorității.

ART. 11

Drepturile și competențele Autorității sunt următoarele:

- a) are acces liber, pentru a-și exercita competențele specifice, în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1), precum și în alte locuri ce sunt supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar;
- b) solicită prezentarea și verificarea oricăror documente, date și informații relevante, referitoare la obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);
- c) dispune măsuri de protecție și restricție privind animalele vii, materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar din obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);
- d) suspenda sau interzice funcționarea obiectivelor prevăzute la art. 18 alin. (1);
- e) impune măsuri de restricție privind mișcarea și certificarea sanitar-veterinară pentru animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar ce se afla în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);

f) limitează sau interzice comerțul, importul, producerea sau punerea pe piață, exportul și tranzitul de animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar;

g) recoltează probe destinate examenelor de laborator, pentru elucidarea unor factori de risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

h) verifică dacă personalul angajat al obiectivelor prevăzute la art. 18 alin. (1) respecta cerințele sanitar-veterinare privind sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

i) inspectează și controlează conformitatea cu cerințele sanitar-veterinare pentru obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);

j) dispune punerea sub sechestru veterinar sau uciderea animalelor ori punerea sub sechestru veterinar, confiscarea și distrugerea produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar;

k) aplică sancțiuni contravenționale în cazul săvârșirii unor fapte care constituie contravenții la legislația sanitar-veterinară;

l) solicită organelor administrației publice centrale și locale aplicarea măsurilor legale în caz de necesitate sau de risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor.

ART. 11¹

(1) Programele naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor, programe aprobate și finanțate de Comisia Europeană din bugetul general al Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 652/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 de stabilire a unor dispoziții pentru gestionarea cheltuielilor privind lanțul alimentar, sănătatea și bunăstarea animalelor, precum și sănătatea plantelor și materialul de reproducere a plantelor, de modificare a Directivelor 98/56/CE, 2000/29/CE și 2008/90/CE ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 178/2002, (CE) nr. 882/2004 și (CE) nr. 396/2005 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivei 2009/128/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1.107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Deciziilor 66/399/CEE, 76/894/CEE și 2009/470/CE ale Consiliului, se implementează de Autoritate, ca autoritate de implementare.

(2) Implementarea programelor este responsabilitatea autorității de implementare. Autoritatea de implementare este responsabilă pentru derularea corespunzătoare, în termenele asumate, a programelor prevăzute la alin. (1).

ART. 11²

Prin prezenta ordonanță se stabilește cadrul financiar general pentru gestionarea în lei și euro a asistenței financiare nerambursabile alocate României, de către Comisia Europeană pe baza programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor, în scopul de a evalua

evoluția epidemiologică a bolilor și capacitatea de a lua măsuri specifice pentru controlul și eradicarea acestora.

ART. 11³

În cazul în care apariția sau evoluția uneia dintre bolile animalelor sau zoonozelor aprobate prin legislația Comisiei Europene este susceptibilă să constituie o amenințare pentru starea de sănătate a Uniunii Europene și pentru a proteja Uniunea Europeană de introducerea uneia dintre respectivele boli sau zoonoze, Autoritatea poate include în programele naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor măsuri care urmează să fie puse în aplicare pe teritoriile unor țări învecinate în cooperare cu autoritățile din țările respective.

ART. 11⁴

(1) Autoritatea este autorizată să implementeze programele stabilite prin decizii ale Comisiei Europene, în limita plafoanelor anuale aprobate pentru România. Cheltuielile necesare implementării programelor se suportă din bugetul Autorității aprobat anual cu această destinație, respectiv bugetul de stat, bugetul fondurilor externe nerambursabile și bugetul instituțiilor finanțate parțial din venituri proprii.

(2) Autoritatea asigură gestionarea financiară a programelor stabilite prin decizii ale Comisiei Europene, prin conturi deschise la Trezoreria Statului în structura clasificăției bugetare și a bugetului aprobat potrivit prevederilor legale în vigoare.

(3) Conturile aferente gestionării financiare a programelor stabilite prin decizii ale Comisiei Europene sunt deschise pe numele Autorității, pe naturi de cheltuieli, după cum urmează:

- a) cofinanțare publică;
- b) contribuția financiară a Uniunii Europene;
- c) cheltuieli neeligibile.

(4) Sumele în valută, rambursate de Comisia Europeană pentru realizarea programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și siguranța alimentelor asigurate din bugetul de stat, se încasează în conturile deschise la băncile comerciale, pe seama Autorității, și se virează, în condițiile legii, bugetelor din care au fost acordate.

(5) Cheltuielile necesare implementării programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și siguranța alimentelor aprobate cu prefinanțare se suportă din bugetul Autorității aprobat anual cu această destinație, respectiv «Bugetul fondurilor externe nerambursabile». Sumele în valută, primite de la Comisia Europeană pentru realizarea programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și siguranța alimentelor, ca prefinanțare, se gestionează prin conturile deschise pe seama Autorității la băncile comerciale. Sumele în valută se licitează, iar echivalentul în lei se transferă ulterior în conturile deschise la Trezoreria Statului, în structura clasificăției bugetare și a bugetului aprobat potrivit prevederilor legale în vigoare.

(6) Sumele aferente programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor, existente în conturile Autorității și ale unităților subordonate, nu sunt supuse executării silite pe perioada de valabilitate a deciziilor

de finanțare, cu excepția situației în care executarea silită privește creanțe bugetare rezultate din aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Sumele aferente plății unor debite datorate bugetului Uniunii Europene, pentru nereguli, precum și sumele aferente efectuării plăților ca urmare a hotărârilor judecătorești definitive se suportă din bugetul Autorității aprobat anual cu această destinație.

ART. 11⁵

(1) Contribuția financiară a Uniunii Europene, aferentă fondurilor alocate de Uniunea Europeană pentru sănătatea animalelor și pentru siguranța alimentelor, se alocă și se derulează în baza prevederilor regulamentelor europene în materie și a deciziilor Comisiei Europene.

(2) Sumele transferate de Comisia Europeană din fondurile alocate de Uniunea Europeană pentru sănătatea animalelor și pentru siguranța alimentelor către Autoritate, sub forma prefinanțării, vor fi utilizate pentru susținerea începerii și/sau implementării programelor, în vederea derulării corespunzătoare a acestora.

ART. 11⁶

(1) Autoritatea poate supune aprobării Comisiei Europene programe naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor, în funcție de situația epidemiologică națională și regională.

(2) Creditele de angajament și creditele bugetare necesare implementării programelor naționale anuale și multianuale de supraveghere a bolilor se stabilesc în conformitate cu programele României comunicate și acceptate de principiu de Comisia Europeană.

ART. 11⁷

(1) Structurile de specialitate din cadrul Autorității desemnate pentru elaborarea, implementarea și monitorizarea programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor finanțate din fondurile alocate de Uniunea Europeană au obligația îndosarierii și păstrării în bune condiții a tuturor documentelor aferente proiectului.

(2) Autoritatea, respectiv unitățile subordonate acesteia au obligația de a asigura accesul neîngrădit al autorităților naționale cu atribuții de verificare, control și audit, al serviciilor Comisiei Europene, al Curții Europene de Conturi, al reprezentanților serviciului specializat al Comisiei Europene - Oficiul European pentru Lupta Antifraudă (OLAF), precum și al reprezentanților Departamentului pentru Lupta Antifraudă (DLAF), în limitele competențelor ce le revin, în cazul în care aceștia efectuează verificări/controale/audit la fața locului și solicită declarații, documente sau informații.

(3) În cazul nerespectării prevederilor alin. (1) și (2), Autoritatea poate primi corecții financiare stabilite de Comisia Europeană în cadrul misiunilor de audit.

ART. 11⁸

Autoritatea, prin direcțiile sanitare-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, îndeplinește atribuțiile delegate privind implementarea tehnică a Programului Național de Dezvoltare Rurală și a Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime.

ART. 11⁹

Prin hotărâre a Guvernului se aprobă cuantumul sumelor acordate pentru susținerea realizării acțiunilor prevăzute în programele cofinanțate și aprobate de către Uniunea Europeană.»

ART. 12

În vederea realizării activităților sanitar-veterinare publice, în limitele de competență ale serviciilor sanitar-veterinare de stat, Autoritatea colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu asociațiile și patronatele din domeniul agricol și industria farmaceutică, cu reprezentanții societății civile și cu organizațiile internaționale din domeniul sanitar-veterinar.

ART. 12¹

Atribuțiile Autorității în domeniul siguranței alimentelor sunt stabilite și prin legislația specifică.

CAP. IV

Obligațiile medicilor veterinari

ART. 13

În exercitarea profesiei medicii veterinari au următoarele obligații:

a) să anunțe de urgență autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor despre orice suspiciune privind apariția unei boli supuse notificării obligatorii, conform legii, precum și a oricărui risc privind sănătatea animalelor, sănătatea publică, bunăstarea și protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

b) să ia măsurile de urgență prevăzute de lege, pentru a preveni și a opri difuzarea unor boli transmisibile ale animalelor sau a oricărui risc de natură a afecta sănătatea animalelor și sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

c) să participe, la solicitarea direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, sau, după caz, a Autorității, la acțiuni de eradicare a unor boli transmisibile ale animalelor sau la cele de control în cazul izbucnirii unor boli transmisibile emergente pentru România;

d) să dispună respectarea perioadelor de așteptare și întrerupere, referitoare la eliminarea sau prezenta de reziduuri la animale vii, în produse ori subproduse de origine animală destinate consumului uman;

e) să înregistreze și să păstreze, pentru o perioadă stabilită de Autoritate, un registru cu activitatea desfășurată și evidența modului de prescriere, distribuire și utilizare a produselor medicinale veterinare, a aditivilor furajeri și a furajelor medicamentate;

f) să păstreze confidențialitatea asupra oricărui fapt, informații sau documente de care iau cunoștință în exercitarea activităților, pentru care există drepturi de autor, protecție de confidențialitate comercială sau dacă utilizarea acestor date este licențiată.

ART. 14

(1) Medicii veterinari oficiali au următoarele obligații principale:

a) dispun aplicarea prevederilor legislației sanitar-veterinare, controlează respectarea acestora și efectuează activitățile sanitar-veterinare publice ce intră în responsabilitatea lor;

b) dispun măsurile necesare și supraveghează aplicarea acestora de către persoanele fizice și juridice, pentru apărarea și îmbunătățirea sănătății animalelor, protecția sănătății publice, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

c) dispun fără întârziere măsurile necesare, până la clarificarea oricăror suspiciuni referitoare la apariția unei boli sau a unui element de risc în relație cu sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

d) dispun măsurile necesare pentru precizarea cauzelor îmbolnăvirilor și controlează aplicarea măsurilor specifice în vederea controlului și eradicării bolilor transmisibile ale animalelor și zoonozelor;

e) participă la evaluarea costurilor de compensare, în cazul tăierii sau uciderii de animale vii, a celor de ecarisare și procesare a deșeurilor animaliere, de dezinfecție, deratizare și dezinfecție, de confiscare sau distrugere de material germinativ de origine animală ori de produse și subproduse supuse supravegheții și controlului sanitar-veterinar;

f) asigură controlul produselor și subproduselor de origine animală destinate consumului uman, precum și al celor ce nu sunt destinate acestui scop, al materiilor furajere utilizate în nutriția animalelor și al produselor medicinale veterinare, în toate fazele de producere, depozitare, colectare, transport, procesare, intermediere, punere pe piață, și al celor ce fac obiectul importului, exportului, tranzitului și comerțului;

g) participă la cursuri de instruire în domeniul sanitar-veterinar.

(2) Măsurile stabilite de medicii veterinari oficiali în exercitarea atribuțiilor și responsabilităților lor sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice care desfășoară activități ce intră sub incidența competențelor serviciilor sanitar-veterinare.

(3) Drepturile specifice ale medicilor veterinari oficiali sunt conferite de competențele autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, prevăzute la art. 11.

(4) În funcție de strategia națională în domeniul sanitar-veterinar, Autoritatea poate stabili și alte drepturi și obligații ale medicilor veterinari oficiali.

ART. 15

(1) Medicii veterinari de liberă practică împuterniciți au obligațiile prevăzute la art. 13, precum și cele ce rezulta din contractele pentru efectuarea unor activități sanitar-veterinare publice, încheiate cu direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București.

(2) Pentru efectuarea în exploatațiile nonprofesionale a unor activități sanitare-veterinare cuprinse în programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor

transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și a altor acțiuni prevăzute în alte programe naționale, pe care Autoritatea trebuie să le pună în aplicare, direcțiile sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București pot încheia contracte cu medicii veterinari, organizați în condițiile legii, sau pot angaja personal sanitar-veterinar propriu, în condițiile legii.

(2¹) Pentru efectuarea în exploatațiile comerciale a unor acțiuni de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, proprietarii acestor exploatații încheie contracte cu medicii veterinari, organizați în condițiile legii, în baza cărora sunt împuterniciți de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.

(3) Abrogat.

(4) Activitățile de asistență medical-veterinară sunt asigurate în exclusivitate de serviciile medicale sanitar-veterinare particulare.

(5) Acțiunile sanitar-veterinare cuprinse în programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, acțiunile prevăzute în alte programe naționale, pe care Autoritatea trebuie să le pună în aplicare, precum și tarifele aferente acestora, în cazul în care sunt realizate de medici veterinari de liberă practică împuterniciți sau, în cazul acțiunilor aprobate pentru animalele sălbatice din fondurile cinegetice, și de către personalul din aceste fonduri, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, cu excepția programelor cofinanțate și aprobate de către Uniunea Europeană, care se aplică ca atare.

CAP. V

Obligațiile și responsabilitățile în domeniul sanitar-veterinar
ART. 16

Persoanele fizice și persoanele juridice prevăzute la art. 2 au următoarele obligații:

a) să anunțe direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene sau a municipiului București începerea ori sistarea activităților supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar;

b) să asigure sprijinul necesar autorităților sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor pentru realizarea atribuțiilor și responsabilităților acestora;

c) să permită accesul liber, permanent și nerestricționat al autorităților sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor pentru efectuarea inspecțiilor, controalelor, verificărilor sau examinărilor în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1);

d) să ofere autorităților sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor asistență necesară în timpul controalelor, inspecțiilor, verificărilor și examinărilor pe care le întreprind pentru realizarea obiectivelor, atribuțiilor și responsabilităților acestora;

e) să anunțe fără întârziere autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor locale și administrația publică locală

despre apariția oricărei suspiciuni sau îmbolnăviri a animalelor, iar până la sosirea medicului veterinar, să izoleze animalele bolnave, moarte, ucise ori tăiate, fiind interzisă folosirea sau comercializarea cărnii și a altor produse și subproduse provenite de la aceste animale, fără aprobarea autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor locale;

f) să anunțe autorităților sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor locale, în termenul stabilit de prevederile legale specifice, despre intrarea/ieșirea de animale în/din localități, înstrăinarea și dobândirea de animale, dispariția, moartea, tăierea de animale, precum și orice alte evenimente privind mișcarea animalelor;

g) să sprijine autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor în efectuarea acțiunilor sanitar-veterinare de interes public;

h) să prezinte animalele pentru efectuarea acțiunilor sanitar-veterinare de interes public, la locul, data și ora stabilite de medicul veterinar oficial sau de medicul veterinar de liberă practică împuternicit;

i) să respecte măsurile stabilite de autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor;

j) să anunțe autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor locală și să solicite certificatul de sănătate animală și de transport ori alte documente necesare în vederea mișcării sau transportului de animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar;

k) să trimită autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, la solicitarea acesteia, copii ale documentelor și certificatelor ce însoțesc animalele vii, materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar;

l) să respecte interdicțiile și restricțiile stabilite de autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor privind activitățile prevăzute la art. 2;

m) să pună pe piață, să importe, să exporte și să comercializeze numai animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse provenite de la animale, pentru care, dacă au fost tratate cu produse medicinale veterinare, s-au respectat perioadele de așteptare sau de întrerupere;

n) să respecte măsurile de interdicție și restricție pentru produse medicinale veterinare și pentru produse și materii utilizate în nutriția animalelor, pentru unele substanțe interzise sau neautorizate a fi administrate animalelor ori a fi folosite în relație cu produsele de origine animală;

o) să pună la dispoziție autorităților sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor animalele vii sau materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele de origine animală, produsele medicinale veterinare, deșeurile, subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman sau agenții patogeni de origine animală, produsele și materiile utilizate în nutriția animalelor ori alte materii și produse ce pot influența starea de sănătate a animalelor, în vederea examinării și testării acestora,

pentru depistarea unor substanțe interzise sau neautorizate a fi utilizate în scopuri sanitar-veterinare;

p) să respecte măsurile de interzicere sau restricționare privind punerea pe piață, importul, exportul, tranzitul și comerțul cu produse și subproduse ce nu sunt destinate consumului uman sau sunt improprie consumului uman ori pentru nutriția animalelor, precum și dispozițiile autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor de distrugere a produselor și subproduselor ce nu sunt destinate consumului uman sau sunt improprie consumului uman ori pentru nutriția animalelor, ce pot constitui un risc potențial pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

q) să aplice normele sanitar-veterinare privind cerințele de zooigienă, de adăpostire, îngrijire, de reproducție și utilizare rațională a animalelor, precum și măsurile suplimentare stabilite de autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor în aceste domenii;

r) să aplice măsurile sanitar-veterinare pentru prevenirea bolilor animalelor, precum și pentru controlul și eradicarea sau prevenirea difuzării acestora în teritoriu;

s) să întrețină în buna stare de funcționare și igiena, cu respectarea strictă a regulilor sanitar-veterinare, obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1), mijloacele pentru transportul animalelor vii, materialului germinativ de origine animală, produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar;

s) să păstreze, în limitele de timp stabilite de autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor, certificatele și documentele ce atesta sau certifica starea de sănătate a animalelor vii, a materialului germinativ de origine animală sau a produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar;

t) să respecte măsurile de suspendare sau retragere de pe piață a produselor medicinale veterinare, stabilite de autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor, și să pună la dispoziție acesteia documentele și produsele respective, pentru examinarea acestora, inclusiv prin prelevare de probe pentru examene de laborator;

t) să se conformeze cerințelor sanitar-veterinare stabilite prin ordin al președintelui Autorității.

ART. 17

Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să colaboreze și să sprijine medicii veterinari oficiali și medicii veterinari de liberă practică împuterniciți în exercitarea competențelor specifice domeniului sanitar-veterinar.

CAP. VI

Autorizarea, omologarea și acreditarea în domeniul sanitar-veterinar

ART. 18

(1) Funcționarea exploatațiilor de animale, a fermelor de carantină, a celor cu animale de vânat, parcurilor, rezervațiilor naționale și grădinilor zoologice, pășunilor și taberelor de vara, aglomerărilor temporare de animale, stațiilor de incubație a ouălor,

precum și a unităților care produc, depozitează, colectează, transportă, procesează, intermediază, pun pe piață, importa, exporta sau comercializează animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman, produse medicinale veterinare, deșeuri, subproduse de origine animală care nu sunt destinate consumului uman sau agenți patogeni de origine animală, produse și materii utilizate în nutriția animalelor ori alte materii și produse ce pot influența starea de sănătate a animalelor este permisă numai dacă sunt autorizate de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, ori, după caz, de către Autoritate și au asigurate supravegherea și controlul sanitar-veterinar, în condițiile legii.

(2) Autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor autorizează unitățile prevăzute la alin. (1) numai dacă acestea îndeplinesc cerințele prevăzute de legislația sanitar-veterinară în vigoare.

(3) Autoritatea autorizează, în condițiile legii, unitățile prevăzute la alin. (1) care efectuează activități de export.

(4) Autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor participă în comisiile de omologare și acreditare pentru domeniul sanitar-veterinar, în condițiile legii.

(5) Pentru eliberarea autorizațiilor și certificatelor sanitar-veterinare se stabilesc tarife care se plătesc anticipat, se constituie ca venituri proprii ale direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București și se actualizează anual, în funcție de rata inflației din anul precedent, prin ordin al președintelui Autorității.

(6) Autoritatea va elabora norme privind cerințele specifice pe care trebuie să le îndeplinească obiectivele supuse autorizării sanitar-veterinare, care se aprobă prin ordin al președintelui Autorității.

ART. 19

(1) Funcționarea unităților de tăiere a animalelor, de colectare, producere, prelucrare, procesare, depozitare, transport și valorificare a produselor și subproduselor de origine animală, stabilite prin ordin al președintelui Autorității, este permisă numai dacă sunt înregistrate sau autorizate sanitar-veterinar și sunt supuse controlului oficial, în condițiile legislației sanitar-veterinare în vigoare.

(2) Funcționarea unităților de colectare, producere, prelucrare, procesare, depozitare, transport și valorificare a produselor și subproduselor de origine nonanimală, stabilite prin ordin al președintelui Autorității, este permisă numai dacă sunt înregistrate sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor.

(3) Controlul oficial prevăzut la alin. (1) și (2), activitățile desfășurate în laboratoarele sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și alte activități desfășurate în condițiile art. 48 alin. (5) se asigură de personal de specialitate angajat în baza unui contract individual de muncă pe perioadă determinată, încheiat, în condițiile legii, cu direcțiile sanitar-veterinare și pentru

siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, în baza tarifelor stabilite conform art. 48.

(4) Contractele individuale de muncă prevăzute la alin. (3), încheiate pe perioadă maximă prevăzută de legislația în vigoare, pot fi prelungite ulterior, cu acordul părților, atât timp cât există condițiile care au stat la baza încheierii acestora, în măsura asigurării resurselor financiare prevăzute în acest sens, până la încheierea unor noi contracte individuale de muncă, în urma organizării concursurilor, în condițiile legii.

(5) Plata personalului prevăzut la alin. (3) se asigură din veniturile proprii ale direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, obținute de către acestea din domeniile specifice în care personalul respectiv își desfășoară activitatea, și/sau de la bugetul de stat.

CAP. VII

Cerințe sanitar-veterinare și controale de sănătate pentru animale vii și material germinativ de origine animală

ART. 20

(1) În vederea mișcării animalelor și a aplicării conceptului de zonare și regionalizare, autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București definește sau califică statusul de sănătate a animalelor aflate în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1) și a zonelor ori regiunilor epidemiologice din România, în raport cu bolile specifice ale animalelor, stabilite de Autoritate, în baza programului acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, în condițiile prevăzute de legislația sanitar-veterinară în vigoare.

(2) Institutul veterinar de profil întocmește și monitorizează situația actualizată a statusului de sănătate a animalelor aflate în obiectivele prevăzute la art. 18 alin. (1), precum și a zonelor și regiunilor epidemiologice stabilite ca urmare a calificării sanitar-veterinare, prevăzut la alin. (1).

ART. 21

(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu animale vii și material germinativ de origine animală sunt supuse certificării sanitar-veterinare.

(2) Animalele vii și materialul germinativ de origine animală, pentru a fi puse pe piață, importate, exportate sau pentru a face obiectul tranzitului ori al comerțului, trebuie să fie însoțite de certificat sanitar-veterinar și, după caz, de alte documente pentru atestarea îndeplinirii cerințelor sanitar-veterinare și de conformitate.

(3) Cerințele sanitar-veterinare, condițiile, modalitățile și competențele de certificare sanitar-veterinară sunt stabilite prin ordin al președintelui Autorității.

(4) Autoritatea poate modifica și completa cerințele, condițiile, modalitățile și competențele de certificare, în funcție de strategia serviciilor sanitar-veterinare.

ART. 22

(1) Autoritatea pune în aplicare la nivel național un sistem de identificare și înregistrare a animalelor, cu excepția ecvinelor, care să facă posibilă trasabilitatea animalelor și a materialului germinativ de origine animală, în corelație directă cu sistemul de etichetare și marcare utilizat pentru produsele și subprodusele obținute de la acestea.

(2) Cu excepția ecvinelor, Autoritatea este coordonatorul activităților privind identificarea și înregistrarea animalelor și proprietarul sistemului informatic pentru identificarea și înregistrarea acestora.

ART. 23

(1) Comerțul, importul, mișcarea internă, tranzitul și exportul de animale vii și material germinativ de origine animală se realizează în baza cerințelor sanitar-veterinare specifice prevăzute în normele sanitar-veterinare aprobate prin ordin al președintelui Autorității.

(2) Autoritatea stabilește țările terțe autorizate și unitățile pentru export în România de animale vii și material germinativ de origine animală.

ART. 24

(1) Materialul germinativ de origine animală trebuie să fie produs în unități specializate, autorizate de autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor.

(2) Unitățile specializate prevăzute la alin. (1) trebuie să fie înscrise în lista oficială elaborată de Autoritate și sunt supuse inspecției și controalelor sanitar-veterinare, în vederea conformității cu cerințele sanitar-veterinare prevăzute de legislația sanitar-veterinară.

(3) Prelevarea, prelucrarea și depozitarea materialului germinativ de origine animală se efectuează de echipe specializate, autorizate de Autoritate.

CAP. VIII

Măsuri de protecție și de control al bolilor transmisibile ale animalelor

ART. 25

(1) În cadrul comerțului, tranzitului sau importului de animale vii și material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar, Autoritatea poate dispune, în anumite cazuri, luarea unor măsuri speciale de protecție împotriva oricărui risc de natură să afecteze sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor.

(1¹) La nivelul Autorității se constituie și funcționează, sub conducerea președintelui acesteia, Comitetul pentru situații de urgență.

(1²) Comitetul pentru situații de urgență prevăzut la alin. (1¹) se constituie prin ordin al președintelui Autorității și are în componență persoane cu putere de decizie, experți și specialiști din aparatul propriu și din unele instituții și unități aflate în subordinea Autorității, cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență.

(2) Autoritatea stabilește cerințele sanitar-veterinare pentru anunțarea, declararea, notificarea internă și internațională a oricărei suspiciuni de boală sau îmbolnăvire.

(3) Sunt exceptate de la obligația anunțării și notificării cazurile de îmbolnăvire provocate în scopul producerii de biopreparate sau pentru efectuarea de cercetări științifice ori testări ale unor produse medicinale veterinare.

ART. 26

(1) Depistarea bolilor transmisibile ale animalelor este realizată prin efectuarea acțiunilor de supraveghere sanitar-veterinară activă și pasivă, în vederea cunoașterii incidentei și prevalenței acestora.

(2) Pentru prevenirea difuzării bolilor transmisibile prin mișcarea animalelor vii, materialului germinativ de origine animală, produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar, Autoritatea elaborează norme sanitar-veterinare care se aprobă prin ordin al președintelui Autorității.

(3) Autoritatea stabilește și actualizează lista bolilor transmisibile ale animalelor, ce sunt supuse declarării și notificării oficiale, precum și a celor supuse carantinei de necesitate, diferențiate în raport cu gravitatea bolii, gradul de difuzibilitate, particularitățile modului și ale căilor de transmitere a acesteia, precum și cu implicațiile economico-sociale.

(4) Dacă epizootia prezintă un pericol deosebit pentru sănătatea publică și economia națională, în cadrul Comitetului Național pentru Situații de Urgență se constituie, prin hotărâre a Guvernului, Centrul Național de Combatere a Bolilor, sub conducerea nemijlocită a ministrului dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene și sub coordonarea primului-ministru.

(4¹) Centrul Național de Combatere a Bolilor este un organism interministerial format din persoane cu putere de decizie, experți și specialiști desemnați de ministerele cu atribuții complexe în gestionarea situațiilor de urgență.

(4²) Structura Centrului Național de Combatere a Bolilor este următoarea:

a) Unitatea centrală de decizii, condusă de ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, alcătuită din membrii Comitetului Național pentru Situații de Urgență;

b) Unitatea operațională centrală, condusă de președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor;

c) Unitatea centrală de sprijin, constituită din experți și specialiști din cadrul administrației publice centrale, din cadrul organelor de specialitate ale acesteia și din cadrul unor instituții și unități aflate în subordinea acestora, precum și din reprezentanți ai patronatelor interesate de eradicarea epizootiilor, care ajută Unitatea operațională centrală în luarea măsurilor care se impun pentru combaterea bolilor.

(4³) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Centrului Național de Combatere a Bolilor și ale structurilor din componența acestuia se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene.

(4⁴) Finanțarea acțiunilor care se dispun de către Centrul Național de Combatere a Bolilor se asigură de la bugetul de stat, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(5) Pentru sprijinirea acțiunilor de luptă împotriva bolilor transmisibile ale animalelor și a zoonozelor, la nivelul prefecturilor se constituie, sub conducerea prefectilor, centre locale de combatere a bolilor, respectiv Centrul de Combatere a Bolilor al Municipiului București.

(5¹) Structura centrului local de combatere a bolilor este următoarea:

a) unitatea locală de decizie, condusă de prefect și alcătuită din membrii comitetului județean pentru situații de urgență;

b) unitatea operațională locală, condusă de directorul executiv al direcției sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București;

c) unitatea locală de sprijin, condusă de primar și din care fac parte un viceprimar, secretarul comunei, orașului sau municipiului, după caz, reprezentanți ai serviciilor publice și ai principalelor instituții de pe teritoriul respectiv, precum și medicul zonal.

(5²) Organizarea, atribuțiile și funcționarea centrelor locale de combatere a bolilor, respectiv al municipiului București, precum și ale structurilor din componența acestora se stabilesc prin ordin al prefectului.

(5³) În exercitarea atribuțiilor de conducere a Unității operaționale centrale și a unității operaționale locale se emit decizii și instrucțiuni.

(6) În cazul măsurilor ce se întreprind pentru lichidarea focarelor de boli transmisibile ale animalelor, se acordă despăgubiri:

a) proprietarilor, crescători de animale, pentru animalele tăiate sau ucise în cadrul acțiunilor naționale aprobate prin acte normative;

b) persoanelor fizice sau juridice ale căror animale, diagnosticate pozitiv, au fost predate pentru sacrificare către unitățile de abatorizare, autorizate sanitar-veterinar, direct de către proprietarii acestora ori prin intermediari, persoane fizice sau juridice, în cadrul programelor naționale de eradicare a epizootiilor, de la data aprobării acestor programe, conform legislației în vigoare;

c) proprietarilor, crescători de animale, pentru pierderile financiare suferite ca efecte colaterale rezultate din măsurile întreprinse pentru combaterea epizootiei, inclusiv pentru împiedicarea transmiterii bolilor la om

(6¹) Prin hotărâre a Guvernului se stabilesc bolile, efectele directe și indirecte, precum și efectele colaterale rezultate din măsurile întreprinse pentru combaterea acestora, condițiile, precum și modalitățile de acordare a despăgubirilor.

(7) Plata despăgubirilor prevăzute la alin. (6) se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Autorității, în condiții care se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. În acest sens, Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetelor Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Autorității, precum și în anexele la acestea.

(8) Sursele financiare necesare altor măsuri ce se impun pentru prevenirea și combaterea epizootiilor și apărarea sănătății animalelor, în cazul acțiunilor de importanță deosebită, se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Autorității.

(9) Autoritatea va elabora și va pune în aplicare strategii naționale de control al bolilor transmisibile la animale, bazate pe principii și criterii similare cu cele utilizate de statele membre.

(10) Autoritatea elaborează și pune în aplicare planuri naționale de necesitate și alertă pentru controlul unor boli transmisibile ale animalelor.

(11) Lista bolilor pentru care se elaborează programe naționale de necesitate și alertă se stabilește de Autoritate.

ART. 27

(1) Autoritatea elaborează, pentru bolile transmisibile ale animalelor, deja existente pe teritoriul României, programe naționale de eradicare și controlează aplicarea corectă și în termenele stabilite a acestora.

(2) Autoritatea întocmește documentația necesară pentru obținerea statusului de țară sau zona liberă ori oficial liberă de aceste boli și dispune aplicarea măsurilor pentru menținerea acestui status.

(3) Autoritatea realizează zonarea și regionalizarea teritoriului României în funcție de bolile prevăzute la alin. (1).

ART. 28

Consiliile locale sau județene, respectiv al municipiului București, asigură strângerea și distrugerea cadavrelor de animale care nu pot fi ridicate de unitățile de ecarisaj, organizează acțiuni de strângere a câinilor fără stăpân și asigură aplicarea în acest scop a tehnicilor admise de normele sanitar-veterinare internaționale și amenajează și întrețin locurile de depozitare a resturilor menajere, potrivit normelor sanitar-veterinare.

CAP. IX

Cerințe sanitar-veterinare privind produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman

ART. 29

(1) Comerțul, importul, producerea, punerea pe piață, tranzitul și exportul de produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman se realizează în baza cerințelor sanitar-veterinare specifice prevăzute de normele sanitar-veterinare elaborate de Autoritate și aprobate prin ordin al președintelui acesteia.

(2) Autoritatea stabilește, prin ordin al președintelui, tipurile de produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman, ce nu pot fi produse, puse pe piață și care nu pot face obiectul importului, exportului sau tranzitului.

ART. 30

Produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman sau utilizate în alte scopuri pot fi puse pe piață, importate sau exportate numai dacă au fost supuse inspecțiilor și controalelor sanitar-veterinare în conformitate cu prevederile legislației sanitar-veterinare și dacă au fost obținute de la animale care:

a) nu au făcut obiectul unor restricții din motive sanitar-veterinare; sau

b) au făcut obiectul unor restricții din motive sanitar-veterinare, dar care:

- au fost marcate cu o marca speciala în acest sens;
- au fost tratate sau procesate printr-o metoda adecvată pentru inactivarea sau distrugerea agentului cauzal.

ART. 31

(1) Mișcarea internă, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman sunt supuse certificării sanitar-veterinare.

(2) Cerințele sanitar-veterinare, condițiile și modalitățile realizării certificării sanitar-veterinare, precum și stabilirea competențelor de certificare pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) se stabilesc de Autoritate prin ordin al președintelui.

CAP. X

Cerințe sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor privind subprodusele de origine animală și nonanimală ce nu sunt destinate consumului uman, alte deșeuri animale și agenți patogeni de origine animală

ART. 32

Comerțul, importul, exportul, tranzitul și orice mișcare internă ale subproduselor de origine animală și nonanimală ce nu sunt destinate consumului uman, ale altor deșeuri animale, ale agenților patogeni de origine animală, precum și ale produselor prelucrate obținute din procesarea subproduselor de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman se realizează cu respectarea cerințelor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor specifice, prevăzute de normele sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor elaborate de Autoritate și aprobate prin ordin al președintelui.

ART. 33

Schimbul de agenți patogeni și de material patologic de origine animală se realizează numai între unități de învățământ superior medical, institute veterinare, laboratoare veterinare, unități și instituții de cercetare, unități ce produc preparate imunologice, kituri și reagenți de diagnostic, ce sunt autorizate de Autoritate pentru a desfășura astfel de activități, în baza cerințelor sanitar-veterinare specifice, prevăzute de normele sanitar-veterinare elaborate de Autoritate și aprobate prin ordin al președintelui.

ART. 34

(1) Subprodusele de origine animală și nonanimală ce nu sunt destinate consumului uman sau alte deșeuri animale, precum și produsele prelucrate obținute din procesarea subproduselor de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman pot fi colectate, depozitate, transportate, procesate, fabricate, incinerate, co-incinerate sau supuse oricărui alt proces de neutralizare a acestora, cu respectarea cerințelor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor specifice, prevăzute de normele sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor elaborate de Autoritate și aprobate prin ordin al președintelui.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) sunt supuse inspecției și controalelor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, în

baza cerințelor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor specifice, în scopul prevenirii răspândirii de boli la animale și oameni, precum și pentru prevenirea contaminării mediului.

ART. 35

Abrogat.

CAP. XI

Cerințe sanitar-veterinare comune pentru protecția sănătății publice

ART. 36

Autoritatea stabilește cerințele sanitar-veterinare pentru producerea, comercializarea, deținerea și utilizarea substanțelor tireostatice, hormonale, beta agoniste ori a altor substanțe similare, pentru administrare la animale producătoare de hrană.

ART. 37

(1) Autoritatea stabilește cerințele sanitar-veterinare specifice, prevăzute de normele sanitar-veterinare aprobate prin ordin al președintelui, pentru supravegherea și monitorizarea unor substanțe și a reziduurilor la animale vii, produse și subproduse de origine animală destinate consumului uman.

(2) Autoritatea elaborează și pune în aplicare, prin institutul veterinar de profil, Programul național de supraveghere și monitorizare a unor substanțe și a reziduurilor la animale vii, produse și subproduse de origine animală și controlează respectarea cerințelor sanitar-veterinare specifice.

(3) Autoritatea transmite organismelor internaționale informațiile și datele din domeniul sanitar-veterinar, conform obligațiilor asumate.

ART. 38

(1) Autoritatea stabilește și pune în aplicare, prin autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, cerințele sanitar-veterinare pentru supravegherea, prevenirea și controlul zoonozelor.

(2) Autoritatea are responsabilitatea supravegherii, prevenirii și controlului zoonozelor în relație cu sănătatea animalelor și a produselor și subproduselor de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar.

ART. 39

(1) Autoritatea stabilește și pune în aplicare, prin autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, cerințele sanitar-veterinare pentru producerea, testarea, autorizarea, prescrierea, utilizarea, importul, comerțul, tranzitul și exportul de furaje medicamentate, aditivi furajeri și hrană concentrată pentru animale de companie.

(2) Autoritatea elaborează și actualizează lista sortimentelor de produse ce constituie furaje medicamentate sau hrană concentrată pentru animale de companie, a aditivilor furajeri și lista unităților și întreprinderilor autorizate să producă furaje medicamentate, aditivi furajeri și hrană concentrată pentru animale de companie.

CAP. XII

Cerințe sanitar-veterinare privind inspecțiile și controalele sanitar-veterinare

ART. 40

(1) Importul, exportul și tranzitul de animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar se efectuează numai prin posturile de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei României.

(2) Autoritatea elaborează cerințele sanitar-veterinare pentru organizarea și funcționarea posturilor de inspecție la frontieră, precum și procedurile de efectuare a acestor inspecții și controale, aprobate prin ordin al președintelui.

(3) Administratorii punctelor de control la trecerea frontierei de stat a României au obligația să ia măsuri pentru asigurarea condițiilor corespunzătoare de desfășurare a activității sanitar-veterinare, precum și a bazei materiale și a forței de muncă necesare pentru efectuarea dezinfectiei, dezinsecției și deratizării în aceste locuri, ca și pentru distrugerea cadavrelor de animale, a produselor improprii consumului uman, a unor deșeuri sau subproduse de origine animală ce nu sunt destinate consumului uman.

(4) Activitatea de dezinfectie a mijloacelor de transport rutiere de la punctele de trecere a frontierei este asigurată de direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, conform normelor sanitar-veterinare elaborate de Autoritate și aprobate prin ordin al președintelui.

(5) Dacă la punctele de inspecție și controale sanitar-veterinare de frontieră se depistează boli transmisibile ale animalelor sau există suspiciunea acestora ori un risc de altă natură ce poate pune în pericol sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor, întregul lot de animale se va returna către țara de origine, iar dacă aceasta măsură nu este posibilă, Autoritatea poate dispune tăierea imediată și valorificarea în condiții speciale sau uciderea întregului lot de animale, precum și distrugerea obiectelor și materialelor aferente.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5) Autoritatea trebuie să notifice măsurile dispuse autorității sanitar-veterinare centrale a țării exportatoare.

(7) Când prin convențiile sau acordurile sanitar-veterinare încheiate de România cu alte state s-a stabilit astfel, se va proceda potrivit prevederilor acestora.

ART. 41

(1) Animalele vii, materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar, care provin din statele membre sau din țări terțe, fac obiectul inspecției și controalelor sanitar-veterinare la frontieră, efectuate de autoritățile sanitar-veterinare în baza cerințelor sanitar-veterinare specifice, prevăzute de normele sanitar-veterinare elaborate de Autoritate și aprobate prin ordin al președintelui.

(2) Animalele provenite din import se supun în mod obligatoriu carantinei profilactice, în locuri izolate și special amenajate, autorizate de direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, care permit introducerea animalelor în aceste locuri numai după verificarea îndeplinirii cerințelor sanitar-veterinare specifice.

ART. 42

(1) Autoritatea stabilește și pune în aplicare, prin autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, cerințele sanitar-veterinare privind inspecția și controalele sanitar-veterinare ce trebuie să se efectueze pentru animalele vii, materialul germinativ de origine animală, produsele și subprodusele supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar și controlează conformitatea cu aceste cerințe.

(2) Responsabilitatea respectării condițiilor de igiena privind producerea, transportul, punerea pe piață și comercializarea animalelor vii, materialului germinativ de origine animală, produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar aparține unităților prevăzute la art. 18 alin. (1).

(3) Autoritatea controlează respectarea condițiilor de igiena prevăzute la alin. (2).

(4) Autoritatea elaborează și pune în aplicare programul național de inspecție și controale sanitar-veterinare, stabilind responsabilitățile Autorității și ale direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București.

ART. 43

În vederea importului din țări terțe al produselor prevăzute la art. 18 alin. (1), întocmirii listelor oficiale cu țările, unitățile sau întreprinderile autorizate pentru export în România, reprezentanți ai Autorității pot efectua evaluări sanitar-veterinare în țările și la obiectivele menționate privind respectarea cerințelor sanitar-veterinare și conformitatea acestor obiective cu prevederile legislației sanitar-veterinare românești ce reglementează importul din țări terțe.

CAP. XIII

Cerințe sanitar-veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor

ART. 44

(1) Proprietarii, deținătorii sau îngrijitorii de animale au obligația să respecte și să aplice prevederile legislației sanitar-veterinare sau alte prevederi privind adăpostirea și îngrijirea animalelor din exploatații, grădini, parcuri și rezervații zoologice ori din aglomerările temporare de animale sau pe perioadă pășunatului, în scopul respectării cerințelor fiziologice și de comportament ale acestora, potrivit legislației în domeniul protecției și bunăstării animalelor.

(2) Autoritatea stabilește, prin ordin al președintelui, cerințele sanitar-veterinare pentru protecția animalelor de ferma, a animalelor în timpul transportului, în timpul tăierii sau uciderii, a animalelor utilizate în scopuri de cercetare, de experimentare sau diagnostic, a animalelor din parcurile, grădinile, rezervațiile zoologice, a animalelor sălbatice, a animalelor de companie sau de serviciu, a animalelor de competiție, a animalelor din aglomerări temporare de animale, a animalelor din speciile pe cale de dispariție și controlează conformitatea cu aceste cerințe.

(3) Autoritatea, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale pentru protecția animalelor, va lua măsurile necesare pentru respectarea cerințelor sanitar-veterinare prevăzute la alin. (2).

ART. 45

(1) Autoritatea stabilește, prin ordin al președintelui, cerințele sanitar-veterinare pentru producerea, testarea, autorizarea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu furaje, materii furajere, premixuri, zooforturi, aditivi furajeri, furaje complete, furaje suplimentare, furaje combinate, alte materii și produse utilizate în furajarea și nutriția animalelor.

(2) Autoritatea stabilește lista diferitelor categorii de furaje și materii furajere, premixuri, aditivi furajeri, furaje complete, furaje suplimentare, furaje combinate și a altor materii și produse utilizate în furajarea sau nutriția animalelor în România.

ART. 46

(1) Autoritatea stabilește, prin ordin al președintelui, cerințele sanitar-veterinare pentru producerea, testarea, autorizarea, depozitarea, transportul, comercializarea, utilizarea, importul, tranzitul, exportul și comerțul cu produse medicinale veterinare.

(2) Autoritatea elaborează și actualizează, prin ordin al președintelui, lista unităților care fabrica produse medicinale veterinare, precum și lista fabricanților și distribuitorilor autorizați să aibă în posesie substanțe active cu proprietăți anabolice, antiinfecțioase, antiparazitare, antiinflamatorii, hormonale sau psihotrope, care pot fi folosite la fabricarea produselor medicinale veterinare.

(3) Autoritatea stabilește și actualizează, prin ordin al președintelui, lista produselor medicinale veterinare autorizate, a perioadelor de așteptare și întrerupere, precum și a interdicțiilor privind utilizarea unora dintre aceste produse.

(4) Autoritatea elaborează și pune în aplicare un program de farmacovigilență.

ART. 47

Împreună cu autoritatea națională responsabilă pentru activitățile de ameliorare și selecție a animalelor și cu organizațiile și asociațiile crescătorilor de animale, Autoritatea stabilește cerințele sanitar-veterinare privind animalele și activitatea de reproducție.

CAP. XIV

Finanțarea și cheltuielile serviciilor și activităților sanitar-veterinare de stat

ART. 48

(1) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Autorității se asigură integral de la bugetul de stat.

(1¹) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale unităților din subordinea sa, prevăzute în anexa nr. 2, se asigură din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Autorității.

(2) Autoritatea asigură finanțarea cheltuielilor pe baza de programe ce se aprobă ca anexe la bugetul acesteia, pentru:

a) efectuarea unor acțiuni cuprinse în programul acțiunilor de supraveghere, prevenire și control al bolilor la animale, al celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția

mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor;

b) acțiunile cuprinse în programele naționale de eradicare a unor boli transmisibile ale animalelor;

c) instituirea, organizarea și funcționarea sistemelor informatice sanitar-veterinare naționale;

d) abrogată

e) abrogată;

f) asigurarea instruirii continue a medicilor veterinari oficiali și a medicilor veterinari de liberă practică împuterniciți;

g) acțiunile prevăzute în alte programe naționale pe care Autoritatea trebuie să le pună în aplicare.

(3) Activitățile prevăzute la alin. (2) lit. f) se realizează pe baza de contract încheiat, în condițiile legii, cu instituțiile de învățământ sau cu alte instituții abilitate.

(4) Veniturile realizate din exercitarea activității de inspecție și control sanitar-veterinar se virează lunar de către unitățile prevăzute la art. 19 alin. (1) în contul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București și constituie, pentru acestea, venituri proprii destinate finanțării cheltuielilor curente și de capital, care se înregistrează în contabilitate în mod distinct.

(5) Veniturile proprii pentru instituțiile prevăzute la art. 5 lit. b) și c) se constituie din exercitarea activității de inspecție și control sanitar-veterinar, din tarife pentru activități sanitar-veterinare și de laborator, din consultanța și din alte prestații specifice: acțiuni de dezinfecție, dezinsecție, deratizare, examene și lucrări de laborator, precum și din alte activități din domeniul sanitar-veterinar.

(6) Veniturile proprii prevăzute la alin. (4) și (5) sunt destinate finanțării cheltuielilor curente și de capital și se înregistrează în contabilitate în mod distinct. Aceste venituri vor fi folosite și pentru a angaja personal de specialitate și auxiliar.

(7) Cuantumul tarifelor pentru venituri proprii se aprobă prin ordin al președintelui Autorității și se actualizează anual, în funcție de rata inflației din anul precedent.

(8) Abrogat.

(9) Abrogat.

ART. 49

(1) Activitatea de inspecție și control sanitar-veterinar de frontieră se face de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, prin posturile de inspecție la frontieră; veniturile proprii ale direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene se constituie și din tarifele privind inspecția și controlul sanitar-veterinar pe care exportatorii, importatorii sau, după caz, persoana responsabilă, conform convenției încheiate, pentru activitățile de tranzit, import și export cu animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar, au obligația să le achite.

(2) Nivelul tarifelor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui Autorității.

ART. 50

(1) Cheltuielile implicate de executarea măsurilor dispuse de Autoritate la posturile de inspecție la frontieră, prevăzute la art. 40 alin. (5), sunt suportate de exportator, importator sau, după caz, de persoana responsabilă, conform convenției încheiate.

(2) Sistemul informatic sanitar-veterinar național cuprinde: sistemul informatic Intranet, sistemul informatic pentru înregistrarea animalelor, sistemul informatic pentru notificarea bolilor transmisibile ale animalelor, sistemul informatic rapid de alertă, sistemul informatic pentru monitorizarea mișcării animalelor, sistemul informatic privind monitorizarea importului și tranzitului, sistemul informatic privind supravegherea sanitar-veterinară a bolilor transmisibile ale animalelor, precum și alte sisteme informatice necesare realizării atribuțiilor serviciilor sanitar-veterinare de stat în limitele de competență ale acestora.

(3) Autoritatea este proprietarul bazelor de date ale sistemului informatic prevăzut la alin. (2), condițiile de folosire a acestora fiind aprobate prin ordin al președintelui Autorității.

ART. 50¹

Autoritatea poate contracta servicii de consultanță în domeniul tehnologiei informației și comunicării, relațiilor publice, organizării campaniilor de promovare, publicitate, educare și informare referitoare la activitatea specifică.

CAP. XV

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 51

(1) Faptele care constituie contravenții la normele sanitar-veterinare, precum și persoanele care pot să constate contravenții și să aplice sancțiuni se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Sancțiunile contravenționale se aplică și persoanelor juridice.

(3) Dispozițiile prezentei ordonanțe referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

(4) În exercitarea atribuțiilor de serviciu, personalul Autorității și al unităților din subordinea sa, cu excepția personalului auxiliar, are calitatea de inspector al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

ART. 51¹

(1) În cadrul școlilor de studii postuniversitare din facultățile evaluate și aprobate de Comisia Europeană se înființează centre de formare continuă și instruire veterinară, cu personalitate juridică, în coordonarea Autorității.

(2) Atestarea privind absolvirea și promovarea cursurilor din cadrul centrelor de formare continuă și instruire sanitar-veterinară se face prin eliberarea unei diplome de absolvire emise în comun de Autoritate și facultățile evaluate și aprobate de Comisia Europeană.

(3) Regulamentul de organizare și funcționare a centrelor de formare continuă și instruire sanitar-veterinară se stabilește prin ordin al președintelui Autorității, cu avizul Ministerului Educației Naționale.

ART. 51²

(1) Se înființează Comitetul Național Codex Alimentarius, fără personalitate juridică, în coordonarea președintelui Autorității.

(2) Componenta și atribuțiile Comitetului Național Codex Alimentarius se stabilesc prin ordin al președintelui Autorității.

ART. 52

Pentru aplicarea unitară a prevederilor prezentei ordonanțe Autoritatea elaborează și aprobă, prin ordin al președintelui, norma sanitar-veterinară privind definirea termenilor utilizați în domeniul sanitar-veterinar.

ART. 53

Abrogat.

ART. 54

Abrogat.

ART. 55

Ordonanța Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor veterinare, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele veterinare ale animalelor vii și produselor provenind din țările terțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 524/2003, se modifică după cum urmează:

1. Litera d) a articolului 3 va avea următorul cuprins:

"d) administrator - Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.»"

2. Alineatul (1) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

"ART. 4

(1) Pentru a fi incluse în lista posturilor de inspecție la frontieră aprobate pentru controlul animalelor vii, al produselor de origine animală și al altor produse supuse controalelor sanitar-veterinare, PIF trebuie să corespundă condițiilor generale și speciale stabilite de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor prin ordin al președintelui acesteia."

3. Alineatul (1) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

"(1) Închiderea temporară sau permanentă a PIF sau a unui centru de inspecție din structura acestuia, precum și reactualizarea listei punctelor de inspecție la frontieră în care sunt organizate controale sanitar-veterinare se fac prin ordin comun al autorităților publice centrale care răspund de administrația publică, agricultura, alimentație, de domeniul sanitar-veterinar și al siguranței alimentelor, silvicultura, protecția mediului și transport."

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

"ART. 6

Tipurile de mărfuri care sunt supuse controlului sanitar-veterinar pentru fiecare PIF se vor stabili prin ordin comun al autorităților publice centrale care răspund de administrația publică, agricultura, alimentație, de domeniul sanitar-veterinar și al siguranței alimentelor, silvicultura, protecția mediului și transport."

5. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

"ART. 7

Serviciile sanitar-veterinare de control de la punctele de trecere a frontierei se organizează și funcționează în cadrul PIF, în structura Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor."

6. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

"ART. 9

Atribuțiile personalului angajat în PIF se vor stabili prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor."

7. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

"ART. 10

Coordonarea și controlul activității tehnice și administrative a PIF, competențele și responsabilitățile pe linie de comandă sunt stabilite prin ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor."

8. Alineatul (3) al articolului 11 va avea următorul cuprins:

"(3) După realizarea dezbaterilor menționate, Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Finanțelor Publice, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor și Autoritatea Națională a Vămirilor vor elabora norme metodologice pentru implementarea prevederilor prezentei ordonanțe, privind strategia pe termen lung, care se vor aproba prin hotărâre a Guvernului și vor cuprinde răspunderile și termenele, încadrate în strategia națională privind aderarea la Uniunea Europeană, pentru cei responsabili cu construirea, echiparea și asigurarea de personal pentru viitoarele PIF de interes național."

9. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

"ART. 12

Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este responsabilă pentru finanțarea proiectării și construirii PIF prevăzute în strategia pe termen lung."

10. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

"ART. 13

Imobilele necesare constituirii și funcționării PIF vor fi dobândite în proprietatea publică a statului în unul dintre modurile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 213/1998. privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările ulterioare, și vor fi date în administrarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.»"

ART. 56

(1) Structura organizatorică, funcționarea și numărul de posturi din cadrul Autorității, precum și numărul total de posturi pentru unitățile din subordine se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(1¹) Președintele Autorității aprobă prin ordin structura organizatorică, numărul de posturi și regulamentul de organizare și funcționare pentru institutele veterinare și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.

(2) Numărul de posturi ale Autorității se asigură prin preluarea unui număr de 14 posturi finanțate de la bugetul de stat de la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, 14 posturi finanțate de

la bugetul de stat de la Ministerul Sănătății și 35 de posturi finanțate de la bugetul de stat, preluate prin reorganizarea Agenției Naționale Sanitare Veterinare din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, și a posturilor finanțate din venituri proprii și din fondurile publice aferente unităților subordonate ce trec din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale la Autoritate.

(3) Personalul din cadrul Autorității și din cadrul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București este format atât din funcționari publici, cât și din personal contractual.

(4) Salarizarea personalului din cadrul Autorității și din cadrul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București se face potrivit prevederilor legale aplicabile personalului salarizat din fonduri publice.

(5) Personalul din cadrul institutelor centrale este format atât din funcționari publici, cât și din personal contractual. Salarizarea personalului se face potrivit prevederilor legale aplicabile personalului din unitățile bugetare.

(6) Încadrarea în noua structura organizatorică a personalului se face pe baza unui test de verificare a cunoștințelor profesionale, în limita posturilor disponibile.

ART. 57

(1) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe în structura bugetului de stat, a bugetului Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și a bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2004 și în anexele la acestea, pe baza protocolului de predare-primire încheiat între Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritate, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Până la încheierea protocolului prevăzut la alin. (1) finanțarea acțiunilor și a activităților Autorității și a unităților prevăzute în anexa nr. 2 se asigură de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

(3) Până la încheierea protocolului prevăzut la alin. (1), de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale se asigură sursele financiare pentru activitățile prevăzute în:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 27 septembrie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2003 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 23 decembrie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 118/2004;

c) Ordonanța Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor veterinare, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele veterinare ale animalelor vii și produselor provenind din

țările terțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 524/2003.

ART. 57¹

Proiectele în derulare prin Unitatea de implementare a programelor PHARE din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, care au ca beneficiar Autoritatea, vor fi derulate în continuare prin intermediul structurilor specializate ale Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și cofinanțate din bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale până la finalizarea lor.

ART. 58

Abrogat.

ART. 59

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 127/2003 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 23 decembrie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 118/2004, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

1. Abrogat.

2. Alineatul (3) al articolului 4 va avea următorul cuprins:

«(3) Achiziționarea elementelor prevăzute la alin. (1) lit. a)-d) pentru identificarea suinelor, ovinelor și caprinelor se face de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor prin licitație publică, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2001 privind achizițiile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 212/2002, cu modificările și completările ulterioare.»

ART. 60

Toate referirile la «Agenția Națională Sanitară Veterinară» și la «Agenția Română pentru Siguranța Alimentelor» din legislația în vigoare se considera ca fiind făcute la «Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor».

ART. 61

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta ordonanță.

ART. 62

Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 2 septembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU

ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii,
pădurilor, apelor și mediului,
Petre Daea,

secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

Ministrul delegat pentru administrația publică,
Gabriel Oprea
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 29 ianuarie 2004.
Nr. 42.

ANEXA 1

Definirea termenilor

1. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor - autoritate de reglementare și control în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea primministrului;

2. activitate sanitar-veterinară - activitatea desfășurată pe teritoriul României de un medic veterinar în limitele de competență ale serviciilor sanitar-veterinare prevăzute de prezenta ordonanță;

3. activitate sanitar-veterinară publică - activitate sanitar-veterinară strategică, de interes național, efectuată în limitele de competență ale serviciilor sanitar-veterinare, pentru aplicarea strategiilor și politicilor guvernamentale de apărare și îmbunătățire a statusului de sănătate a animalelor, pentru protecția sănătății publice, a animalelor, protecția mediului și siguranța alimentelor;

4. activitate sanitar-veterinară de liberă practică - activitate sanitar-veterinară, alta decât cea publică, efectuată de medicii veterinari de liberă practică potrivit legii;

5. autoritate sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor - autoritate centrală sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor, ce are atribuții în domeniile de competență ale serviciilor sanitar-veterinare sau orice altă autoritate din domeniul sanitar-veterinar, căreia i s-au delegat aceste puteri și competențe;

6. autoritate centrală sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor - serviciul sanitar-veterinar central al României, ce are responsabilitatea elaborării și implementării strategiilor guvernamentale în domeniul sanitar-veterinar, a definirii competențelor și atribuțiilor serviciilor sanitar-veterinare, a stabilirii, gestionării, realizării și controlului activităților sanitar-veterinare publice;

7. autoritate sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană - serviciu public sanitar-veterinar descentralizat, subordonat tehnic și administrativ autorității centrale, sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, având autoritatea și responsabilitatea aplicării strategiilor guvernamentale în domeniul sanitar-veterinar pe teritoriul județului respectiv, a gestionării, realizării și controlului activităților sanitar-veterinare publice la acest nivel, precum și alte competențe delegate de autoritatea centrală sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor; este reprezentată de direcția sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București;

8. autoritate locală sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor - autoritatea de la nivelul circumscripțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor oficiale, subordonată tehnic și administrativ autorității județene sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, respectiv a municipiului București, care are responsabilitatea realizării, gestionării și notificării activităților sanitar-veterinare publice; este reprezentată de medicul veterinar oficial;

9. medic veterinar oficial - medicul veterinar angajat și retribuit de stat, desemnat pentru a realiza activitățile sanitar-veterinare stabilite de autoritatea sanitar-veterinară la care își desfășoară activitatea;

10. medic veterinar de liberă practică - medicul veterinar care efectuează activități sanitar-veterinare de liberă practică în condițiile legii;

11. medic veterinar de liberă practică împuternicit - medicul veterinar de liberă practică împuternicit de autoritatea sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor județeană, respectiv a municipiului București, pe bază de contract, să efectueze unele activități sanitar-veterinare publice în condițiile legii;

12. state membre - statele membre ale Uniunii Europene;

13. țări terțe - orice alt stat decât statele cu care România a încheiat acorduri, convenții sau alte înțelegeri internaționale privind domeniul sanitar-veterinar;

14. animal - mamifere, păsări domestice și sălbatice, pești, albine, viermi de mătase, batracieni, moluște, gasteropode, crustacee și tunicate;

15. punerea sub sechestru veterinar - procedură ce constituie o atribuție a autorităților sanitar-veterinare și care constă în interzicerea punerii pe piață, comercializării și mișcării unor animale vii, produse germinative de origine animală și a altor produse supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar, precum și în cazarea sau depozitarea acestora în spațiile desemnate de autoritatea sanitar-veterinară, în vederea stabilirii destinației finale sau distrugerii ori procesării adecvate a acestora;

16. confiscare - scoaterea din consumul uman, punerea sub restricții sanitar-veterinare și dirijarea pentru prelucrare tehnică sau, după caz, pentru distrugere a produselor și subproduselor supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar, care la controlul sanitar-veterinar sunt declarate necorespunzătoare pentru consumul uman;

17. distrugere - neutralizarea deșeurilor de origine animală prin incinerare, co-incinerare sau îngropare;

18. ucidere - aplicarea unei metode (utilizarea pistolului cu glonț liber sau a puștii, electrocutarea, expunerea la dioxid de carbon etc.) care să cauzeze o moarte sigură, precum și injectarea unei supradoze de medicament cu proprietăți anestezice sau a unui produs autorizat pentru eutanasiere;

19. tăiere - provocarea morții unui animal prin sângerare, pentru a obține produse destinate consumului uman;

20. neregulă, creanțe bugetare rezultate din nereguli și autorități cu competențe în gestionarea fondurilor europene - au

înțelesurile prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare;

21. contribuția financiară a Uniunii Europene - sumele care se transferă Autorității de către Comisia Europeană, cu titlu de contribuție financiară nerambursabilă acordată României de către Uniunea Europeană, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 652/2014;

22. beneficiar - Autoritatea și unitățile subordonate, care au obligația de a pune în aplicare măsuri adecvate de eradicare, combatere și supraveghere a numărului focarelor epidemice de boli ale animalelor și de zoonoze, care prezintă un risc pentru sănătatea umană și animală, precum și prevenirea unor astfel de focare epidemice, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 652/2014;

23. prefinanțare - sumele transferate de către Comisia Europeană din fondurile alocate de Uniunea Europeană pentru sănătate animală și siguranța alimentelor sub forma avansurilor pentru susținerea începerii și/sau pe parcursul implementării proiectelor aprobate anual de Comisia Europeană, în vederea derulării corespunzătoare a acestora;

24. cofinanțare publică - orice contribuție pentru finanțarea cheltuielilor eligibile, din sumele aprobate în bugetul Autorității, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, necesare implementării programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor, aprobate anual prin decizii ale Comisiei Europene;

25. cheltuieli eligibile - cheltuielile efectuate de Autoritate, aferente programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor, care pot fi finanțate atât din contribuția financiară a Uniunii Europene, cât și din cofinanțarea publică, conform reglementărilor legale ale Uniunii Europene și naționale în vigoare privind eligibilitatea cheltuielilor;

26. cheltuieli neeligibile - cheltuielile efectuate de Autoritate, aferente programelor naționale anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor, care nu sunt eligibile în conformitate cu prevederile deciziilor Comisiei Europene, dar care sunt necesare realizării programelor în totalitate, respectiv sumele necesare pentru acoperirea plății taxei pe valoarea adăugată, aferentă livrărilor de bunuri, prestațiilor de servicii și execuției de lucrări, finanțate integral sau parțial din contribuția financiară a Uniunii Europene; sumele necesare acoperirii diferențelor nefavorabile de curs valutar; comisioanele bancare și altele asemenea;

27. valoarea totală a programului - totalul fondurilor aferente cheltuielilor necesare implementării fiecărui program, format din contravaloarea prefinanțării, cofinanțării publice, contribuției financiare a Uniunii Europene și a cheltuielilor neeligibile;

28. programe - documentele de programare elaborate de Autoritate și aprobate anual de Comisia Europeană, respectiv programele naționale

anuale și multianuale în domeniul sănătății animalelor și pentru siguranța alimentelor;

29. structuri de implementare - Autoritatea, cu rol de autoritate de implementare, și unitățile subordonate acesteia;

30. decizie de finanțare - decizia anuală a Comisiei Europene prin care se stabilesc programele naționale finanțate, durata de execuție, valoarea fiecărui program, cheltuielile eligibile, drepturile și obligațiile părților, precum și alte dispoziții și condiții specifice fiecărui program.

ANEXA 2

Unități care funcționează în subordinea
Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța
Alimentelor

1. Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor
județene, respectiv a municipiului București, inclusiv laboratoarele
sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

2. Institutele veterinare:

- a) Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală;
- b) Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară;
- c) Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și
Medicamentelor de Uz Veterinar.

ANEXA 3

Abrogată

ANEXA 4

Abrogată.

ANEXA 5

Abrogată.